

TÍÐARGREIN

Tórbjørn
Jacobsen

Jóannes
Eidesgaard

Hans Pauli
Strøm

Hergeir
Nielsen

Jógvan
Sundstein

Edmund
Joensen

Edmund Joensen

fólkatingsmaður fyri Sambandsflokkinn,
fyrirverandi løgmaður og løgtingsformaður

Nú mugu grasrøturnar tala

Fólkafundurin 2012, ið er nú um vikuskiftið, er eitt gylt høvi hjá sambandsfólkum, veljarum og limum floksins at siga sína hugsan um kós Sambandsfloksins - og vit í flokkinum eiga at lurta og taka til okkum

Um vikuskiftið er Fólkafundurin 2012 á skrá í Hoyvík. Hetta er eitt slag av fólkaræðisligum festivali, har ið eitt týðandi endamál, sum eg havi skilt tað, er at styttta fráleikan millum borgarar og politikarar.

Fólk og felagsskapir hava ein upplagdan møguleika at koma við sínum hugsanum um týðandi mál, smá sum stór.

Fyri fólkavald, sum dagliga arbeiða niðri í politiska maskinrúminum, er hesin fundur meira enn væl-komin. Her er eitt gott høvi hjá okkum øllum, ið eru vald til at taka avgerðir vegna onnur, at lurta, skilja og seta okkum í staðið hjá borgarum í Føroyum.

Lívast skal um eitt luttakandi føroyskt fólkaræði við orðaskifti um okkara samfelag. Hetta fær ikki verið annað enn positivt.

Á tal við sambandsfólk

Fyri Sambandsflokkinn er Fólkafundurin 2012 ikki bert eitt gott men eisini eitt neyðugt høvi at koma á tal við sambandsfólk, veljarar og limir í flokkinum. Tað er nú, at grasrøturnar - øll

sambandssinnað kring landið - mugu koma við. Tað er jú onki dulsmál - og eigur heldur ikki at vera tað - at seinasta tíðin hevur verið baldrut í okkara flokki. Vit skulu vera erlig og viðurkenna, at tað brótast ymsar hugsanir um floksins politikk og kós.

Í slíkum støðum er neyðugt, at fólk í og kring flokkinn fylkjast og geva sínar hugsanir til kennar.

Hvørja leið?

Um vit duga at semjast um, at flokkurin, ið so mong eru góð við, stendur við eitt avgerandi vegamót - ið ikki snýr seg um persónar men um politikk - so átti at verið gjørligt at komið víðari á ein skilagóðan hátt. Í sjálvum orðinum liggur, at tá ið tú stendur við eitt vegamót, mást tú gera upp við teg sjálva/n, hvønn veg tú vilt ganga.

Soleiðis er eisini hjá Sambandsflokkinum.

Sum myndin sær út nú, stendur valið millum tvær ymiskar leiðir, og tað má at vera upp til púra vanlig sambandsfólk, veljarar

og limir at vísa á, hvør leið man vera tann skilabesta at ganga. Sambandsfólk duga at brúka sunna fornuft, og hon eigur at vera okkara hollasti ráðgevi.

Teir stóru spurningarnir

Í miðlum og millum mannað er nógv fokus á, um Føroyar nú skulu vera "sjálvstøðugt land", í ríkis- ella ríkjafelagsskapi, hava limaskap í ST, yvirtaka málsøkir, skera Ríkisveitingina niður í onki, halda fólkakvøðu, samtykkja egna grundlóg og loysa.

Tá ið vit skulu taka avgerð um kós Sambandsfloksins og framtíð Føroya, hava aðrir spurningar týdning:

- Hvussu gera vit tað liviligast fyri øll í Føroyum?
- Hvussu skal samfelagið innrættast, so øll hava møguleika at røkka einum livifóti, ið er á hædd við framkomin lond?
- Hvussu tryggja vit einstaklinginum størst møguligt persónligt frælsi?
- Hvussu geva vit vinnulívinum góðar umstøður og samstundis veikum bólkunum trygg kor?
- Hvussu fáa allir borgarar eins atgongd til vælferðartænastur á høgum stigi?
- Hvussu gera vit Føroyar til eitt land, har ið øll - børn, ung og gomul - vilja og tíma at vera?
- Hvussu skapa vit trivnað og vøkstur?

Her er tað, at skipanin innan fyri Ríkisfelagsskapin er so ómetaliga nógv betri enn alternativíð.

Ríkisfelagsskapurin hevur so ómetaliga nógv fleiri fyrimunir enn vansar. Tað stendur greitt fyri øll sambandsfólk, at fyrimunirnar í Ríkinum eru nógvir og fjølbroyttir. Vilja vit vera teir fyriuttan?

Aftur og aftur hevur Ríkisfelagsskapurin eisini prógvað, at hann borgar fyri alneyðugum búskaparligum stabiliteti í okkara samfelag. Hugsu bara um alheims kreppuna, ið framvegis er áleikandi. Felags skjöldurin hjá Ríkisfelagsskapinum hevur staðið ímóti. Tak Eik Banka-húsaganin. Júst stabilitetur er avgerandi fyri samfeløg í menning. Vilja vit vera hann fyriuttan?

Politisku amboðini til at menna eitt gott og framfýsið samfelag eru góð í Ríkisfelagsskapinum, um man dugur at brúka tey.

Hevur man viljan til tess, kann felagsskapurin stimbra ein aktivari føroyskan leiklut altjóða og skunda undir internationalisering og samstarv um landamørk.

Tað snýr seg um at hava hugflog og vilja til framburð og samstarv.

Alt hevur sín prís

Meg minnst ikki, hvør tað var, ið segði setningin um, at "there

is no such thing as a free lunch". Men setningurin er sannur og neyðugur at hava í huga.

Eisini hjá teimum í Sambandsflokkinum, ið síggja fyri sær ST-limaskap, grundlóg, fólkakvøðu og eitt "sjálvstøðugt land" uttan fyri Ríkisfelagsskapin.

- Vilja føroyingar lata frá sær ríkisborgaraskapin, reyða ES-passið og øll rættindini, ið fylgja við tí at vera statsborgari í Ríkinum?
- Vilja vit sum land liva við minni vælferð, lægri livifóti, stillstandi og fráflyting?
- Vilja føroyingar spæla sær av við allar fyrimunirnar?

Hetta eru álvarsligu spurningar, ið eisini sambandsfólk eiga at seta sær, nú tey standa á vegamótinum og skulu velja.

Felags kós er neyðug

Øll vita, at politiskir flokkar kunnu ikki skifta kós í tíð og ótíð. Man kann ikki vingla. Tað kostar trúvirði og álit úti um landið og uttanlands. Tí er umráðandi, at Sambandsflokkurin og sambandsfólk brúka fólkafundin skilagott og konstruktívt. Kanska vit longu nú byrja at rætta kós?

Ongantíð hevur verið meira brúk fyri einum veruligum og sterkum Sambandsflokki enn júst nú.

Vit síggjast á Fólkafundinum 2012.

